

Folkethingets Flertal og Regjeringen, at man paa begge Sider syntes at maatte opgive Haabet om at komme hinanden nærmere. Den ærede Minister udtalte, at hverken han eller, som han troede, nogen som helst, følgende Kultusminister vilde kunne gaa ind paa en Lov som den, Folkethingets Flertal vedtog. Smidlertid lykkedes det, hvad der ikke havde været synderlig Udfigt til vilde lykkes, at der til Sagens eneste Behandling her, efterat den var kommen tilbage fra Landsthinget, forelaa en Overenskomst mellem Regjeringen og det Udvalg, der havde behandlet Sagen. Det ærede Thing vil erindre, hvor ganske overordentlig meget Udvalgets Flertal havde nærmet sig Regjeringens Anskuelse, og at det havde opgivet ikke Lidet, af, hvad det maatte anse for at være den ønskelige og rigtige Maade at ordne Sagen paa. Det syntes da, som om Sagen var kommen i en ganske ønskelig Gænge, og at muligt, en Lov vilde være udkommen, men sluttelig viste det sig, at den ærede Kultusminister ikke troede at kunne stemme for Loven, da den endelig afstemtes her i Thinget, og da Rigsdagen sluttedes et Par Dage eller maaske den første Dag derefter, syntes ogsaa dette at vise, at Regjeringen ikke selv antog, at man ved nogle saa Dages længere Samværen vilde have kunnet faa Lovforslaget vedtaget. Dernæst havde vi ventet, at Regjeringen i denne Samling paany vilde have indbragt Lovforslaget; men det har ikke syntes at ville blive Tilfældet, og vi have derfor besluttet nu at indbringe det i samme Skikkelse, hvort det i sidste Samling blev vedtaget ved Sagens 3die Behandling her i Thinget. Videre skal jeg ikke sige om Lovforslaget, men jeg skal endnu kun udtale, at vi 11 Forslagsstillere ved denne og enkelte andre Love ere Forslagsstillere, fordi vi af en stor Del af Thingets Medlemmer ere anmodede om at være det, saaledes at det ikke alene er paa de Elleves Vegne, men ogsaa efter Anmodning af flere af Thingets øvrige Medlemmer, at jeg indbringer dette Lovforslag.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag skulle blive omdelte.

De samme Folkethingsmænd ville derefter indbringe „Forslag til Lov om Besættelsen af Præsteembeder i Folkekirken“. Jeg skal give Ordet til den ærede Folkethingmand for Præsts Amts 6te Valgkreds som Ordfører for Forslagsstillerne.

Bøffen: Efter Opfordring af mine ærede Medforslagsstillere tillader jeg mig at indbringe nærværende Forslag til Lov om Besættelsen af Præsteembeder i Folkekirken. Jeg skal indskrænke mig til at henvise til denne Sags foregaaende Behandling, der jo endnu er i saa frisk Minde. I den foregaaende Samling blev der, som bekendt, af Regjeringen i Landsthinget indbragt et Lovforslag vedkommende disse Forhold, hvilket Forslag, gennemgik de 3 Behandlinger i Landsthinget og dernæst de 3 Behandlinger i Folkethinget. Ved Samlingens Slutning var det imidlertid ikke naaet videre og kom altsaa ikke til eneste Behandling i Landsthinget. Vi have derfor optaget Forslaget, ganske som det, sidst forlod Folkethinget, for at Landsthinget nu kan faae Leilighed til at udtale sig om det i den Form, hvort det nu foreligger, som jo er en væsentlig anden end den, hvort det sidst forlod Landsthinget. Jeg skal blot til Slutning anbefale at fremme denne Sag, som er af overordentlig Betydning for det kirkelige Livs Fremme her i Landet.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag skulle blive omdelte.

Derefter ville de samme 11 Medlemmer indbringe „Forslag til Lov om Retten til Kirkerens Benyttelse i Folkekirken“. Jeg skal give Ordet til den ærede Folkethingmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds som Ordfører for Forslagsstillerne.

Madsen: Det Forslag til Lov om Retten til Kirkerens Benyttelse i Folkekirken, som jeg her ved paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillader mig at indbringe i dette Thing, er et ganske nyt Forslag, men desuagtet er Tanken deri ikke ny, thi Spørgsmaalet om